

fil

4 DSO 4

KATJA sööb
sooja jäätist

Pärnu 2021

Illustraator: Jana Valge

Toimetaja: Heli Hallik

Kujundus ja küljendus: Jaan Lehismets

Teose sisu eest vastutab autor

© Kõik õigused kaitstud

ISBN: 978-9916-668-22-1

Trükk: MJ KONSULT OÜ

Kirjastus Hea Tegu

www.fil.ee

KATJA SÖÖB SOOJA JÄÄTIST

Tere, mina olen Katja. Mäletate mind veel? Mina olen väike kassipoeg, kes sai endale uue kodu. Eelmistel kordadel ma jutustasin, kuidas ma:

1. kolisin uude kodusse;
2. õppisin hüppama ja lasin märja põranda peal liugu;
3. nägin päkapikke ja mängisin lavajalgpalli.

Ühel päeval, kui lumi oli maas, istusin ma aknalava peal. Mulle meeldib aknalaval istuda. Seal on nii hea välja vaadata.

Aknast välja vaatamine on üks mu lemmiktegevusi. Eriti siis, kui inimesi kodus ei ole. Larissa nii-kuinii minuga mängida ei taha ja Juss vedeleb tavaliselt siis oma kuudis. Seega pean ma ise endale tegevust leidma.

Ja vot, aknast välja vaadates ma näen, kuidas kogu aeg midagi toimub. Kui inimesi kodus ei ole ja ma magan, siis mõnikord on tunne, et maailm seisab. Kõik on täpselt ühtemoodi ja mitte midagi ei muutu.

Aga õues muutub. Kogu aeg juhtub midagi. Mõnikord sajab lund ja mõnikord vihma. Mõnikord paistab päike ja mõnikord kuu. Mõnikord on nii tugev tuul, et asjad lendavad ja mõnikord puude lehed vaevu-vaevu liigutavad ennast.

Igatahes sel hommikul oli lumi maas. Tegelikult oli juba päris pikalt lumi maas olnud. Ega ma täpselt ei tea, mis see lumi on, aga paar korda olen saanud seda käpaga katsuda. Nimelt on mul õnnestunud mõned korrad rõdule lipsata, kui pereema paneb pesu rõdule kuivama. Noh, ja kui ma

seal rõdul olen olnud, siis olen rõdu servale hüpates astunud nagu suure ja koheva valge vahu sisse. Saan arv, et see ongi lumi.

Tuleb tõdeda, et seda on küll kaugelt ilus vaadata, aga kui ma käpaga seda puudutan, siis see sulab ja lisaks on see jube külm. Üldiselt talvel ma väga kava rõdul olla ei taha, sest külm hakkab, aga mulle meeldib soojas olla.

Nojah, ühesõnaga, selle päeva hommikul istusin ma aknalava peal. Peaaegu juba tukkusin ja hakkasin magama jääma. Inimestest kedagi kodus ei olnud. Kes oli kooli ja kes tööle läinud.

Igatahes kedagi ei olnud. Järsku ma märkasin, kuidas pereema auto pargib end maja ette.

“Tuleb uksest sisse ja keerab kohe magama,” mõtlesin mina. Tavaliselt ta nii teebki, kui hommikuti töölt tuleb.

Enam-vähem nii läks ka, kuid autost tuppa tulles oli pereemal käes üks hästi suur, valget värvi karp.

Sellist karpi polnud mina enne näinud. See oli ikka väga suur. Vähemalt mulle tundus nii. Igatahes, ta tuli sellega tuppa ja asetaskarbi kööki, lava peale.

Mina tormasin kohe kohale. Larissa oli ka üles ärganud ning samuti kohal.

No ei saa ma perenaise tuppa tulles tema tähelapanu ainult endale. Kunagi ei saa. Alati tormab see Larissa ka kohale, et mind segada. Oeh.

Ühesõnaga, perenaine pani karbi lavale. Võttis siis üleriided seljast ja tuli kööki tagasi. Seejärel võttis karbilt kaane ja tõstis endale taldrikusse 2 ime-likku saiakest. Ei noh, ma teadsin küll, mis on saiake. Teinekord inimesed tõid koju, või võtsid ahjust välja erineva kujuga

saiakesi. Mõni maitstes ühtemoodi ja mõni teistmoodi. Aga sellist saiakest mina enne näinud ei olnud. Vaevu sain üldse aru, et see saiake on.

See oli nagu lumememm, ainult lund ei olnud. Vist. Ega ma täpselt ei teadnud ka. See oli igatahes ilus, kuldset värvi sai, mis oli veidi lumele sarnaneva asjaga koos. Aga see lume moodi asi ei sulanud. Kohe üldse ei sulanud. Ja veel oli selle saia peal midagi valget ja kohevat. See nägi nii ilus ja ahvatlev välja! Ja selle koheva asja peal oli veel tükike kuldset saia. See oli nagu kübar lumememme peas!

Pereema läks oma taldrikuga elutuppa. Meie Larissaga otsustasime mõlemad ka sinna minna. Nagu seltsiks ja äkki saab ikka ampsu ka. Ma küll ei teadnud, kas või kui hea lumememme sarnane asi oli, kuid ilmselgelt pidi see hea olema. Ma lihtsalt nägin, kuidas pereema seda süües nautis.

Kui pereema oli oma taldriku tühjaks söönud, viis ta selle kööki. Ta asetaskaldriku kraanikausi kõrvale ja läks tuppa tagasi. Ta pani küll televiisori ka käima, kuid jäi siiski õige pea diivanile magama. Larissa pugestalle kaissu. Siis magasid nad mõlemad.